

"Olin pitkään ajatellut että syy työttömyyteen on minussa"

- 54-vuotias nainen
- keittäjä/kokki
- osatyökykyinen
- halu palata kuntoutuksen jälkeen oman alan työtehtäviin

Tuloksena neljä työhaastattelua, jotka eivät johda työllistymiseen

Laaja hakukierros ravintola- ja kaupanalalle: kontaktoidaan 34 yritystä

"Tulevaisuus tuntematon... olen muuttunut armollisemmaksi itseäni kohtaan..."

YHDISTYSTYÖ
kahvilatyöntekijäksi
palkkatuella
Potkua Työelämään
-hanke

Ensitapaaminen ja yhteistyön aloitus;
asiakkuuteen tuttavan suosittamana

”Olin pitkään ajatellut että syy työttömyyteen on minussa”

Tuttu oli saanut KAJO-keskuksesta työnhakuun apua, niinpä ajattelin minäkin kokeilla. Soitin työhönvalmentajalle, sovittiin tapaaminen ja siitä se alkoi, matka jolla yhä olen.

Ennen sairastumistani tein paljon töitä, kai minä vähän semmoinen työhullu olin. Kun työt yhdestä paikasta loppuivat, löytyi uusi. Sen sijaan osatyökykyiselle töitä ei niin vain ollutkaan. Ideat alkoi olla vähissä ja itsetunto koetuksella. Työhönvalmentajan kanssa päätettiin heti ensimmäisellä tapaamisella, että tehdään laaja hakukierros ravintola-alalle ja selvitetään, mitä työnantajat ajattelevat osatyökyvystä, ovatko he palkkatukityöllistämässä halukkaita räätälöimään työtehtäviä.

Yhdessä etsittiin ja listattiin niitä paikkoja, jotka vaikuttivat minulle sopivilta niin työtehtävien kuin sijaintinsa puolesta. Aika pian pääsin työhaastatteluun, sitten toiseen, kolmanteen ja neljanteenkin, mutta pian kävi selväksi, ettei työnantajia kiinnostanut työtehtävien räätälöiminen. Töitä ravintola-alalla olisi ollut, mutta ei osatyökykyiselle. Vaikka uutinen oli huono, minua helpotti. Olin näet pitkään ajatellut, että syy työttömyyteen on minussa. Että en vain osannut etsiä itselleni töitä. Mutta kun tämä työhönvalmentajakaan ei minulle töitä löytänyt, ajattelin, että on pakko rauhoittua ja katsoa tilannetta uudesta näkökulmasta. Jo aiemmin oltiin puhuttu yhdistystyöpaikoista ja päätin tarttua tilanteeseen. Pääsin kesän kynnyksellä palkkatuella urheiluseuraan kahvilatyöntekijäksi. Nyt määräaikainen työsuhteeni on päättymässä. Jatkosuunnitelmia minulla ei ole, mutta armollisemmaksi olen itseäni kohtaan tullut. Jos työnantaja sanoo odottavansa 110 %:sta työpanosta, en minä voi siihen vastata.

En tiedä minne elämä minua vie, katsotaan. Yhteistyöhön työhönvalmentajan kanssa olin tyytyväinen. Meidän kemiat kävi hyvin yksin. Nämähän ovat sellaisia asioita, joihin ei oikein voi vaikuttaa. Minua auttoi että oli joku, jolle puhua ja jonka kanssa jakaa asioita.

